

A. M. Palé

Lluís Bellavista, Josep Sala i Isidre Estrada consulten un mapa de l'Alpina

valls, del mar, dels rius... El seu caràcter, el seu fer crec que es pot qualificar de mediambientalista. Els qui hem tingut la sort d'acompanyar-lo i de poder conivire en les seves sortides de muntanya, podem dir que posseeix les virtuts que desitgem per al nostre medi, com son: l'harmonia, la pau, la pulcritud, la musicalitat, la frescor, la constància, la fidelitat, la bonhomia i la humilitat. Aquesta última crec que és un estat inconscient del seu mestratge. Per als qui l'envolten és quelcom encomanadís i alligonador.

No ha estat un excursionista d'alta muntanya; les seves sortides han tingut un caire familiar, a l'abast de tothom. Molts granollerins i granollerines s'han pogut iniciar en el coneixement, i en el que és gaudir de les nostres muntanyes, els nostres boscos, les pinedes i les vernedes properes al nostre entorn. Als anys cinquanta varen agafar una forta empena les "Acampades socials". Les agrupacions excursionistes de Catalunya varen ser-ne patrocinadores. Aquí és on la presència del Pepet i la Carmina, amb el seu caràcter alegre, col·loquial i bromista, varen deixar la seva empremta. El senyor Sala era l'animador dels "Focs de Camp", ens assajava per escenificar acudits, per cantar cançons de muntanya, populars, sardanes... ell amb l'acordió i l'harmònica, junt amb Josep M. Pou, amb els cants de Maria Salvadó, i amb el foc de campament adornaven la nit silenciosa i la foscor dels bosc.

La seva forma de participar, la seva manera d'actuar ens esperonava a no quedar indiferents i passius i sí a col·laborar, perquè de cada sortida quedés un record i unes noves amistats amb companys i companyes pertanyents a altres agrupacions que se sentien atrets per l'ambient germanívol i alegre creat i promogut pel senyor Sala i secundat molt estretament per la Carmina.